РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

18 декември 2008 година *

По дело C-338/06

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 4 август 2006 г.,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н G. Braun и г-н R. Vidal Puig, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Испания, за което се явява г-н F. Díez Moreno, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: испански.

подпомагано от:

Република Полша, за която се явява г-жа E. Ośniecka-Tamecka, в качеството на представител,

Република Финландия, за която се явява г-н J. Heliskoski, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-жа V. Jackson, в качеството на представител, подпомагана от г-жа J. Stratford, barrister,

встъпили страни,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н P. Jann, председател на състав, г-н A. Tizzano (докладчик), г-н A. Borg Barthet, г-н E. Levits и г-н J.-J. Kasel, съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-н R. Grass,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 4 септември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че:

— като е дало право на общото събрание на акционерите да одобрява издаването на нови акции без преференциално право на записване, на цена, по-ниска от разумната им стойност,

— като е предоставило преференциално право на записване на акции при увеличаване на записания капитал чрез парични вноски не само на акционерите, но и на притежателите на облигации, конвертируеми в акции,

— като е предоставило преференциално право на записване на облигации, конвертируеми в акции, не само на акционерите, но и на притежателите на предходно издадени облигации, конвертируеми в акции, и

— като не е предвидило общото събрание на акционерите да може да одобри отмяна на преференциалното право на записване на облигации, конвертируеми в акции,

Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по членове 29 и 42 от Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на член [48], втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение на учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 26, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 8, наричана по-нататък „Втора директива“).

Правна уредба

Общностна правна уредба

2 Текстът на второ и пето съображение от Втора директива, която има за правно основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора за ЕИО (впоследствие член 54, параграф 3, буква ж) ЕО, понастоящем член 44, параграф 2, буква ж) ЕО), е следният:

„като има предвид, че за да се гарантира минимална равностойна защита на акционерите и кредиторите на акционерните дружества, особено значение има съгласуването на националните разпоредби, свързани с тяхното учредяване и с поддържането, увеличаването или намаляването на техния капитал;

[…]

като има предвид, че за целите на член [44, параграф 2, буква ж) ЕО] е нужно законите на държавите-членки, свързани с увеличаването или намаляването на капитала, да гарантират съблюдаването и хармонизирането на принципите на равно третиране на акционерите с еднакво положение и на защита на кредиторите, чиито вземания предхождат решението за намаляването.“

3 Член 29 от Втора директива гласи:

„1. Когато капиталът се увеличава срещу парична вноска, акциите трябва да бъдат предложени за [преференциално записване] на акционерите пропорционално на участието им в капитала, представено от вече притежаваните от тях акции.

[…]

4. [Преференциалното право] не може да бъде ограничено или отменено от устава или учредителния акт. Това обаче може да бъде сторено с решение на общото събрание. Ръководният или управителният орган трябва да бъде задължен да представи пред събранието писмен доклад, който посочва причините за ограничаването или отмяната на [преференциалното право] и обосновава предложената емисионна цена. Общото събрание действа в съответствие с правилата за кворум и мнозинство, установени в член 40. […]

[…]

6. Параграфи от 1 до 5 се прилагат към емитирането на всички ценни книжа, които могат да бъдат превръщани в акции или дават правото да се запишат акции, но не и към превръщането на тези ценни книжа или упражняването на правото на записване.

[…]“

4 Член 42 от Втора директива предвижда:

„За целите на въвеждането на настоящата директива законите на държавите-членки гарантират равното третиране на всички акционери с еднакво положение.“

Национално законодателство

5 Съгласно член 158, параграф 1 от Кралски законодателен декрет 1564/1989 относно приемането на изменения текст на Закона за акционерните дружества (Real decreto legislativo 1564/1989 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Sociedades Anónimas) от 22 декември 1989 г. (BOE № 310 от 27 декември 1989 г., стр. 679), в редакцията му, приложима за настоящия спор (наричан по-нататък „ЗАД“):

„При увеличаване на дружествения капитал чрез издаване на нови акции, обикновени или привилегировани, настоящите акционери и притежателите на конвертируеми облигации могат да упражнят в предоставения от управителния орган на дружеството за тази цел срок […] правото си да запишат брой акции, пропорционален на номиналната стойност на акциите, които притежават, или — ако притежават конвертируеми облигации — които биха притежавали, ако в този момент са се възползвали от възможността да ги превърнат в акции.“

6 Член 159 от ЗАД гласи:

„1. Ако интересите на дружеството го изискват, при вземане на решение за увеличаване на капитала общото събрание може да одобри пълната или частична отмяна на преференциалното право на записване. За да направи това, то трябва да спазва разпоредбите на член 144 и да следи:

[…]

b) към момента на поканата за общо събрание на акционерите да бъде предоставен посоченият в член 144, параграф 1, буква c) доклад на управителния орган, в който подробно трябва да бъдат обосновани предложението и видът на емисията на акции, с посочване на лицата, за които са предназначени акциите, както и доклад, изготвен на отговорност на управителния орган, от одитор, определен за тази цел от търговския регистър и различен от отговарящия за одита на счетоводните отчети на дружеството, относно разумната стойност на акциите на дружеството, относно теоретичната стойност на преференциалното право на записване, чието упражняване се предлага да бъде отменено, и относно разумния характер на данните от доклада на управителния орган;

c) номиналната стойност на акциите, които се емитират, евентуално увеличена с емисионната премия, да съответства на разумната стойност съобразно посочения в точка b) по-горе доклад на одиторите. Когато става въпрос за дружество, което се котира на борсата, под разумна стойност се разбира пазарната стойност, която следва да се изчисли въз основа на борсовия курс, освен ако не е налице изключение, което следва да бъде обосновано.

В случай обаче на дружества, които се котират на борсата, от момента, в който общото събрание на акционерите разполага с доклада на управляващия орган и с изискуемия по точка b) по-горе доклад на одитора — доклади, които в такъв случай трябва да посочват нетната балансова стойност на акциите — общото събрание може свободно да определи емисионната цена на новите акции, при условие че е по-висока от нетната балансова стойност на акция съобразно доклада на този одитор. Общото събрание може да определи и само процедурата за фиксиране на тази цена. […]

[…]“

7 Член 293 от ЗАД има следният текст:

„1. Акционерите на дружеството имат преференциално право на записване за конвертируемите облигации.

2. Притежателите на по-рано издадени конвертируеми облигации разполагат със същото право, в предвиденото от правилата за превръщане съотношение.

3. Член 158 от настоящия закон се прилага за преференциалното право на записване на конвертируеми облигации.“

Досъдебна процедура

8 Тъй като счита, че испанското законодателство не е в съответствие с членове 29 и 42 от Втора директива, на 15 януари 2004 г. Комисията изпраща официално уведомително писмо на Кралство Испания. Последното отговаря с писмо от 10 март 2004 г., като отхвърля всички твърдения за нарушение на Втора директива.

9 Тъй като приема, че предоставените от Кралство Испания обяснения не са задоволителни, на 5 януари 2005 г. Комисията изпраща мотивирано становище на тази държава-членка, на което последната отговаря на 4 март 2005 г., като предоставя на Комисията доклад, изготвен от министъра на икономиката и финансите.

10 Приемайки, че предоставените разяснения не са напълно задоволителни, на 4 август 2006 г. Комисията решава да сезира Съда с настоящия иск на основание член 226 ЕО.

11 С определение на председателя на Съда от 18 януари 2007 г. Република Полша, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия са допуснати да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Кралство Испания.

По иска

По първото твърдение за нарушение

Доводи на страните

12 С първото си твърдение за нарушение Комисията изтъква, че член 159, параграф 1, буква c), втора алинея от ЗАД нарушава член 42 от Втора директива, във връзка с член 29, параграфи 1 и 4 от нея, тъй като не гарантира равно третиране на акционерите на дружество, чиито акции се котират на борсата.

13 Всъщност според Комисията при увеличаване на капитала на дружество чрез издаване на нови акции член 159, параграф 1 от ЗАД позволява общото събрание на подобно дружество да одобри отмяната на преференциалното право на записване, предвидено в член 158 от същия закон, както и да определи свободно емисионната цена на новите акции, при условие по-специално че тя е по-голяма от „нетната балансова стойност“ на посочените акции.

14 Това обаче означава да се позволи да се определи цената на новите акции, за които е изключено всякакво преференциално право на записване, на „неразумно“ ниско ниво. Всъщност според Комисията „нетната балансова стойност“ на акция може да бъде значително по-ниска от нейната „пазарна стойност“, изчислена въз основа на борсовия ѝ курс, докато член 159, параграф 1, буква c), първа алинея от ЗАД предвижда, че „пазарната стойност“ на акция трябва да се разбира като нейната „разумна стойност“.

15 От това Комисията прави извод, че относно дружествата, които се котират на борсата, член 159, параграф 1, буква c), втора алинея от ЗАД въвежда дискриминация между, от една страна, акционерите на дружеството преди увеличаването на капитала му (наричани по-нататък „съществуващите акционери“), които са придобили акциите си по тяхната „пазарна стойност“, и от друга страна, акционерите, придобили акциите си след увеличаване на капитала на това дружество (наричани по-нататък „новите акционери“), които би могло да са придобили акциите си на цена, значително по-ниска от тяхната „пазарна стойност“.

16 Отхвърляйки тези доводи, Кралство Испания поддържа, на първо място, че ЗАД предвижда условия за отмяна на преференциалното право на записване, които са по-строги от предвидените от Втора директива.

17 Така, от една страна, както подчертават и Република Полша, Република Финландия и Обединеното кралство, за разлика от Втора директива ЗАД предвиждал минимален праг за определяне на емисионната цена на новите акции, който трябва да е по-висок от тяхната „нетна балансова стойност“. От друга страна, същият закон изисквал не само изготвяне на предвидения в член 29, параграф 4 от посочената директива доклад, но и на втори доклад, съставен от независим „одитор“, който доклад обосновава емисионната цена на новите акции.

18 По-нататък Кралство Испания изтъква, че ЗАД не позволява по никакъв начин определянето на цена, която е неразумно по-ниска от „пазарната стойност“ на новите акции. Всъщност член 159, параграф 1, буква c), първа алинея от ЗАД се ограничавал до въвеждането на оборима презумпция, според която „разумната стойност“ на акция на дружество, което се котира на борсата, съответства на нейната „пазарна стойност“. Общото събрание обаче можело да определи емисионна цена, по-ниска от „пазарната стойност“, чийто разумен характер би бил обоснован с оглед на споменатите два доклада в предходната точка от настоящото решение.

19 В това отношение Република Полша добавя, че при всички случаи определянето на цената на акциите на ниво, по-ниско от тяхната „пазарна стойност“, трябва да бъде преценено по отношение не на принципа на недопускане на дискриминация, а на интереса на дружеството.

20 На последно място Кралство Испания, Република Полша и Обединеното кралство изтъкват, че дискриминация между съществуващите и новите акционери не е възможна поради обстоятелството, че тези две категории акционери не са с „еднакво положение“ по смисъла на член 42 от Втора директива. Всъщност поради флуктуациите на борсовите котировки всеки акционер бил придобил акциите си на различна цена в зависимост от датата на придобиването им.

21 По-нататък Кралство Испания и Република Полша подчертават, че член 159, параграф 1 от ЗАД изключва всяка възможност за дискриминация, доколкото предвижда, че отмяната на преференциалното право на записване може да бъде одобрена от общото събрание само при наличие на изискуемите кворум и мнозинство за изменение на устава и че във всички случаи миноритарните акционери, гласували срещу решението, с което се одобрява посочената отмяна, имат възможност да подадат жалба срещу това решение, ако според тях то противоречи на интереса на дружеството.

22 Освен това според Обединеното кралство в дадения случай не е налице никакво различно „третиране“, тъй като цената е само икономически елемент. Във всички случаи, дори да се предположи, че може да бъде установена разлика в третирането, тя била обоснована, от една страна, поради предвидената в ЗАД допълнителна защита, а от друга страна, както изтъква и Кралство Испания, с оглед необходимостта да се гарантира, че увеличаването на капитала представлява финансов интерес.

Съображения на Съда

23 С оглед на произнасянето по основателността на първото изтъкнато от Комисията твърдение за нарушение, в самото начало следва да се припомни, че Съдът вече е имал повод да постанови, че в съответствие с член 44, параграф 2, буква ж) ЕО Втора директива цели да координира изискуемите в държавите-членки гаранции по отношение на дружествата по смисъла на член 48, втора алинея ЕО, за да уеднакви тези гаранции и да защити интересите на съдружниците и на третите лица. Така съобразно второ съображение от посочената директива тя има за цел да гарантира минимална равностойна защита на акционерите и кредиторите на акционерните дружества (Решение от 19 ноември 1996 г. по дело Siemens, C-42/95, Recueil, стр. I-6017, точка 13).

24 Що се отнася по-конкретно до защитата на акционерите при увеличаване на капитала чрез парична вноска, член 29, параграф 1 от Втора директива предвижда ясно, конкретно и недвусмислено, че акциите трябва да бъдат предложени за преференциално записване на акционерите пропорционално на участието им в капитала, представено от вече притежаваните от тях акции (вж. в този смисъл Решение от 24 март 1992 г. по дело Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias и др., C-381/89, Recueil, стр. I-2111, точка 39).

25 Следователно член 29, параграф 4 от Втора директива предвижда само като изключение възможността общото събрание да ограничи или да отмени преференциалното право на акционерите при изрично определени от същата разпоредба условия.

26 Трябва обаче да се отбележи, че ако установеното в полза на акционерите преференциалното право на записване не допуска друго изключение освен изрично предвиденото в член 29, параграф 4 (вж. Решение по дело Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias и др. посочено по-горе, точка 40), вярно е също и че както следва от второ съображение от Втора директива и от посоченото по-горе Решение по дело Siemens, тази директива поставя минимални изисквания в областта на защита на акционерите и на кредиторите на акционерните дружества, давайки възможност на държавите-членки да приемат най-благоприятните за тях разпоредби, като по-специално предвидят по-ограничителни условия за отмяната на посоченото преференциално право.

27 В случая се налага изводът, че националното законодателство има за последица по-специално да засили предоставената с член 29, параграф 4 от Втора директива защита на акционерите на акционерните дружества.

28 Всъщност, от една страна, в член 159, параграф 1, буква b), първа алинея от ЗАД е предвидено в случай на пълна или частична отмяна на преференциалното право на записване да бъде изготвен не само докладът, посочен в член 29, параграф 4 от Втора директива, но и втори доклад относно разумната стойност на акциите на дружеството, относно теоретичната стойност на преференциалното право на записване, чиято отмяна се предлага, и относно разумния характер на данните в доклада на управителния орган. Съгласно посочената национална разпоредба този втори доклад трябва да бъде изготвен на отговорност на управителния орган от одитор, различен от този, който осъществява одит на счетоводните отчети на дружеството, и определен за целта от търговския регистър.

29 От друга страна, докато член 29, параграф 4 от Втора директива поставя само изискването емисионната цена на новите акции да е обоснована от ръководния или управителния орган на дружеството в негов доклад, без да установява минимален праг в това отношение, член 159, параграф 1, буква c), втора алинея от ЗАД определя минимална емисионна цена на новите акции по отношение на дружествата, които се котират на борсата, като предвижда тази цена да бъде по-висока от нетната балансова стойност на въпросните акции, независимо от заключението на посочения доклад.

30 Освен това подобна преценка на националното законодателство не би могла да бъде поставена под въпрос с довода на Комисията, според който определянето на емисионна цена на новите акции на ниво, по-ниско от пазарната им стойност, каквото се допуска от член 159 от ЗАД, би могло да създаде неравно третиране по смисъла на член 42 от Втора директива между съществуващите и новите акционери.

31 Всъщност от една страна следва да се приеме за установено, че Комисията не е представила никакво доказателство, както изисква посоченият член 42, че тези две групи акционери се намират в едно и също положение, за да е нужно ЗАД да им гарантира еднакво третиране.

32 От друга страна, изтъкнатото от Комисията тълкуване би имало за последица да лиши от полезно действие член 29, параграф 4 от Втора директива, доколкото тази разпоредба предвижда, че емисионната цена трябва да бъде обоснована в доклада на управителния орган, без обаче да изисква задължително да е определена с оглед на пазарната стойност на въпросните акции.

33 Да се изисква обаче емисионната цена на новите акции да не е по-ниска от тяхната пазарна стойност би имало за последица общото събрание да не може да приложи такава цена, без да наруши посочения в член 42 от Втора директива принцип на равно третиране, дори ако тя е обоснована в доклада на управителния орган.

34 С оглед на предходните съображения трябва да се отхвърли като неоснователно първото изтъкнато от Комисията твърдение за нарушение в подкрепа на иска ѝ.

По второто и третото твърдение за нарушение

Доводи на страните

35 С второто и третото си твърдение за нарушение, които следва да се разгледат заедно, от една страна Комисията посочва, че член 158, параграф 1 от ЗАД предоставя преференциално право на записване на нови акции не само на акционерите, но и на притежателите на облигации, конвертируеми в акции. От друга страна член 293, параграф 2 от същия закон предвиждал, че при издаването на облигации, конвертируеми в акции, преференциалното право на записване на

тези облигации се предоставя както на акционерите, така и на притежателите на издадени по-рано облигации, конвертируеми в акции.

36 Посочените разпоредби на ЗАД нарушавали член 29, параграфи 1 и 6 от Втора директива, тъй като тя изисквала новите акции, както и конвертируемите в акции облигации, да бъдат предложени за преференциално записване само на акционерите.

37 Кралство Испания и Република Полша оспорват това твърдение на Комисията, като по-специално се основават на телеологичното тълкуване на посочения член 29, параграфи 1 и 6, който целял да защити притежателите на облигации, конвертируеми в акции, в качеството им на потенциални акционери, и така да запази стойността на запазените за тях акции.

Съображения на Съда

38 Без съмнение, както твърди Кралство Испания, член 29, параграфи 1 и 6 от Втора директива не предвижда новите акции и облигациите, конвертируеми в акции, да бъдат предлагани само на акционерите, поради което могат да бъдат предлагани и на притежателите на предходно издадени облигации, конвертируеми в акции.

39 Налага се обаче изводът, че съгласно текста на същия член предлагането не става едновременно на едните и на другите, а „преференциално“ на акционерите.

40 Така само доколкото акционерите не са упражнили преференциалното си право посочените акции и облигации могат да бъдат предлагани на други приобретатели, сред които са по-специално притежателите на облигации, конвертируеми в акции.

41 Впрочем ако законодателят е искал да предостави и на последните въпросното преференциално право на записване, той щеше да го направи изрично, както в член 29, параграф 6 от Втора директива е предоставил преференциалното право на записване на други ценни книжа, които могат да бъдат превръщани в акции или които дават правото да се запишат акции.

42 Такова тълкуване съответства и на целите на посочената директива.

43 Всъщност както е посочил генералният адвокат в точка 76 от заключението си и както следва от точка 19 от горепосоченото Решение по дело Siemens, една от целите на Втора директива се състои в това да осигури по-ефикасна защита на акционерите, като им позволи при увеличаване на капитала да избегнат размиването на частта на тяхното участие в капитала.

44 Следователно за да бъде избегнат подобен риск, член 29, параграфи 1 и 6 от Втора директива предоставя точно на акционерите предимство по отношение на всички останали потенциални приобретатели на нови акции или на облигации, конвертируеми в акции.

45 Очевидно обаче осъществяването на подобна цел би било възпрепятствано, ако тези нови ценни книжа можеха да бъдат предлагани преференциално на категория приобретатели, различна от тази на акционерите, а именно притежателите на облигации, конвертируеми в акции.

46 От това следва, че предоставяйки преференциално право на записване на акции при увеличаване на записания капитал чрез парични вноски, не само на акционерите, но и на притежателите на облигации, конвертируеми в акции, както и преференциално право на записване на облигации, конвертируеми в акции, не само на акционерите, но и на притежателите на предходно издадени облигации, конвертируеми в акции, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 29, параграфи 1 и 6 от Втора директива.

По четвъртото твърдение за нарушение

Доводи на страните

47 С четвъртото си твърдение за нарушение Комисията поддържа, че член 293, параграф 3 от ЗАД нарушава член 29, параграф 6 от Втора директива, във връзка

с параграф 4 от същия член, тъй като не предвижда възможност общото събрание да отмени преференциалното право на записване на облигации, конвертируеми в акции.

48 Според Кралство Испания функционалното тълкуване на член 293 от ЗАД би довело само до извода, че общото събрание на акционерите може да отмени това преференциално право на записване.

49 В това отношение Република Финландия подчертава, че във всички случаи, дори да се допусне, че член 293 от ЗАД изключва възможността да се отмени посоченото преференциално право на записване, това не било достатъчно за установяване на неизпълнение на задължения от Кралство Испания, предвид това, че Втора директива цели осъществяване на минимална хармонизация.

Съображения на Съда

50 Следва да се посочи, че ако наистина, както е прието за установено в точка 26 от настоящото решение, държавите-членки са свободни да предвидят по-ограничителни условия за отмяната на разглежданото преференциално право на записване, вярно е също и че член 29, параграф 6 от Втора директива, във връзка с параграф 4 от същия член, при определени условия изисква общото събрание на акционерите да може да вземе решение за отмяната на преференциалното право на записване на всички видове ценни книжа, които могат да бъдат превръщани в акции.

51 Налага се обаче изводът, както изтъква Комисията, че текстът на член 293 от ЗАД не предвижда изрично възможността за такава отмяна.

52 По-нататък, макар в параграф 3 от този член да е предвидено, че член 158 от ЗАД се прилага към посоченото преференциално право на записване, той не предвижда по никакъв начин, че член 159 от същия закон, уреждащ отмяната на преференциалното право на записване на нови акции, се прилага и към преференциалното право на записване на облигации, конвертируеми в акции.

53 Освен това не може да се приеме предложеното от Кралство Испания функционално тълкуване, според което, за да не бъде лишен от всякаква логика, член 293 от ЗАД може да се тълкува само като предвиждащ възможността за отмяна на въпросното преференциално право на записване.

54 В това отношение следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика необходимостта да се гарантира пълното приложение на общностното право задължава държавите членки не само да съгласуват законодателствата си с общностното право, но и да направят това посредством приемане на правни разпоредби, които могат да създадат достатъчно точно, ясно и прозрачно правно положение, позволяващо на частноправните субекти да се запознаят с всички свои права и да се позоват на тях пред националните юрисдикции (Решение от 18 януари 2001, Комисия/Италия, C-162/99, Recueil, стр. I-541, точка 22 и цитираната съдебна практика).

55 В случая обаче, дори ако се предположи, че член 293 от ЗАД би могъл да се тълкува в смисъл, обратен на текста му, както предлага Кралство Испания, подобно тълкуване явно не би било достатъчно, за да създаде достатъчно конкретно, ясно и прозрачно правно положение, позволяващо на частноправните субекти да се запознаят с всички свои права и да се позоват на тях пред националните юрисдикции.

56 Както посочва генералният адвокат в точка 89 от заключението си, този извод се подсилва и от обстоятелството, че Кралство Испания не е представило никакво конкретно доказателство, свидетелстващо, че испанските юрисдикции тълкуват член 293 от ЗАД като предвиждащ възможността за отмяна на преференциалното право на записване на облигации, конвертируеми в акции.

57 Поради това следва да се приеме за установено, че като не предвижда възможността общото събрание да може да взема решение за отмяна на преференциалното право на записване на облигации, конвертируеми в акции, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 29, параграф 6 от Втора директива, във връзка с параграф 4 от същия член.

По съдебните разноски

58 По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно параграф 3 от същия член Съдът може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, по-специално ако всяка от страните е загубила съответно по едно или няколко от предявените основания. На последно място, по силата на параграф 4, първа алинея от посочения член държавите-членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

59 В дадения случай Кралство Испания, което е загубило по три от четирите предявени от Комисията основания в подкрепа на иска ѝ, трябва да бъде осъдено да поеме три четвърти от съдебните разноски, а Комисията, която е загубила по първото предявено от нея основание — да понесе една четвърт от съдебните разноски.

60 В съответствие с член 69, параграф 4 от Процедурния правилник Република Полша, Република Финландия и Обединеното кралство понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Като:

— **е предоставило преференциално право на записване на акции при увеличаване записания капитал чрез парични вноски не само на акционерите, но и на притежателите на облигации, конвертируеми в акции,**

— **е предоставило преференциално право на записване на облигации, конвертируеми в акции, не само на акционерите, но и на притежателите на предходно издадени облигации, конвертируеми в акции, и**

— **не е предвидило общото събрание на акционерите да може да взема решение за отмяната на преференциалното право на записване на облигации, конвертируеми в акции,**

Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 29 от Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член [48], втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни.

2) **Отхвърля иска в останалата му част.**

3) **Осъжда Кралство Испания да заплати три четвърти от съдебните разноски. Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати една четвърт от съдебните разноски.**

4) **Република Полша, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи